

KAZIMIERZ STOPA

ur. 1923; Rozięcín

Miejsce i czas wydarzeń	Lublin, PRL
Słowa kluczowe	projekt Archiwum Historii Mówionej - opracowanie i udostępnienie online najcenniejszych zasobów, Kazimierz Stopa, streszczenie relacji mówionej

STRESZCZENIE RELACJI MÓWIONEJ

Relację Kazimierza Stopy rozpoczyna wątek związany z wymuszonym przez sytuację polityczną powrotem z Warszawy do Lublina i spotkaniem z działaczką socjalistyczną Bogumiłą Szydłowską, która zaproponowała mu pracę na stanowisku kierownika internatu Szkół Pedagogicznych na ul. Krzywej. Od tego momentu dużo uwagi poświęca opisom wyzwań, jakie czekały go na nowym, niezwykle odpowiedzialnym stanowisku. Wspomina, często niełatwe, relacje ze współpracownikami, próby rozwikłania trudnych spraw, borykanie się z kradzieżami i intrygami pracowników, którzy chcieli wciągnąć go w swoje nieuczciwe interesy. Podczas działań mających na celu uporządkowanie bieżących spraw związanych z działalnością placówki, toczyły się spory ideologiczne, walka z religią w szkole oraz batalia o usunięcie krzyża z pomieszczeń gospodarczych. Była to również etyczna walka o prawidłowe wychowanie młodzieży, pokolenia przyszłych nauczycieli i wychowawców. W tym czasie, bez wiedzy i zgody władz, Kazimierz Stopa podejmuje studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, co spotyka się z krytyką władz. W tej atmosferze, po kolejnym spięciu z kadrą internatu, podejmuje decyzję o odejściu z pracy. Po tym wydarzeniu, po raz kolejny, korzysta z propozycji Bogumiły Szydłowskiej i z pewnymi oporami, wbrew własnym przekonaniom, przyjmuje posadę kierownika Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Lublinie. Przerywa również studia na KUL-u i rozpoczyna na UMCS-ie, gdzie przez przypadek popada w konflikt z wykładowcą. Poza pracą i nauką opisuje również trudne warunki mieszkaniowe w jakich przyszło mu żyć wraz z rodziną po przeprowadzce na ulicę 3 Maja 20, opowiada o konflikcie z władzą, aresztowaniu, przesłuchaniach przez UB czy trudnej służbie w Ludowym Wojsku Polskim w 1956 roku, gdzie zanegowano jego zasługi z okresu wojny. Po powrocie z wojska, mimo namowy, kolejno odrzuca wszystkie propozycje członkostwa w organizacjach młodzieżowych tamtego okresu. Jednocześnie, poprzez wykrycie nadużyć finansowych, popada w konflikt z sekretarzem i kierownikiem wydziału

propagandy PZPR, w efekcie czego zostaje postawiony przed komisją ideologiczną. Pomimo udanej „obrony” po raz kolejny zmuszony jest do porzucenia pracy. Drogę zawodową kontynuuje jednak w kolejnych instytucjach. Na zakończenie wspomina sylwetkę Włodzimierza Pieńkowskiego, Aleksego Bornusa, Leona Bornusa oraz działacza partyjnego Stanisława Zgrzywy.

Data i miejsce nagrania	2006-03-13, Lublin
Rozmawiał/a	Tomasz Czajkowski
Redakcja	Mateusz Czekał, Piotr Lasota
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"